

ที่ รบ ๐๐๑๗.๓ / ๑๐๐๑๐

ศาลากลางจังหวัดราชบุรี
ถนนสำราญ ๗๐๐๐

(๒๖) พฤษภาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ขอความร่วมมือดำเนินการตามติดตามการคุ้มครองผู้บริโภค

เรียน หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง นายอำเภอทุกอำเภอ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดราชบุรี และนายกเทศมนตรีเมืองทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีหนังสือ ที่ นร ๐๓๓/ว.๕๗๔๓
ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดราชบุรีได้รับแจ้งจากสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคว่า ได้นำเสนอแนวทาง
ในการลดใช้โฟมบรรจุอาหารต่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๑
มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้ขอความร่วมมือจังหวัด รณรงค์เกี่ยวกับอันตรายที่อาจจะ^ก
เกิดขึ้นจากการใช้โฟมบรรจุอาหารและให้มีการเลิกใช้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จังหวัดราชบุรี โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจึงขอให้ท่านดำเนินการ
ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ลดการใช้โฟม เพื่อให้ประชาชนที่มารับบริการและบุคคลทั่วไปได้รับทราบทั่วถัน ทั้งนี้
สามารถดาวน์โหลดรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องโฟมดังกล่าวได้ทาง www.ratchaburi.go.th ในหัวข้อ^ก
“ข่าวบริการ” และให้อำเภอแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รับผิดชอบทราบโดยทั่วถัน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพิทูษา แคลวงทอง)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรี

สำนักงานจังหวัด
คุ้มครองผู้บริโภค^ก
โทร ๐-๓๒๓๓-๒๐๖๒

ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องฟوم

อันตรายของฟอม

๑. ปัจจุบันพบว่าอาหารปรุงเสร็จ อาหารสำเร็จรูป หรืออาหารตามสั่ง ส่วนใหญ่นิยมใช้กล่องฟอม เป็นภาชนะบรรจุอาหาร เพราะใช้งานง่ายและสะดวก ซึ่งจากการสืบค้นข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ต่างๆ พบว่า การใช้ฟอมเป็นภาชนะบรรจุอาหารที่มีความร้อน หรือมีน้ำมันและไขมันเป็นจำนวนมาก อาจทำให้สารเคมีจากฟอมละลายออกมายังเป็นกับอาหารได้ โดยเฉพาะอาหารประเภทกึ่งสำเร็จรูปที่ต้องนำเข้าไมโครเวฟ เพราะความร้อนจะทำให้เกิดปฏิกิริยาปลดปล่อย “สารสไตรีน” ซึ่งจัดเป็นสารก่อมะเร็งในกลุ่ม 2B โดยปริมาณของสารสไตรีนที่ปนเปื้อนลงในอาหารขึ้นอยู่กับ ๓ ปัจจัย คือ อุณหภูมิของอาหารที่บรรจุ ปริมาณไขมันในอาหาร และระยะเวลาที่ใช้ภาชนะฟอมบรรจุอาหาร โดยสารสไตรีนมีคุณสมบัติ เป็นสารที่ละลายได้ดีในน้ำมันและแอลกอฮอล์ หรือแม้แต่อาหารที่มีไขมันสูง และหากอาหารสัมผัส กับภาชนะฟอมเป็นเวลานานจะมีการปลดปล่อยสารสไตรีนออกมายังเป็นกับอาหารได้มากขึ้น ซึ่งการได้รับสารนี้ต่อเนื่องเป็นเวลานานอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้บริโภค

๒. ข้อมูลจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ได้อธิบายถึงพิษภัยจากการกล่องฟอม ว่า หากนำกล่องฟอมไปใช้บรรจุอาหารที่ร้อนจัดและอาหารหอตที่มีน้ำมันหรือไขมันเป็นส่วนประกอบ เช่น ข้าวผัด ข้าวกระเพราไข่ดาว ผัดไทย หอยหอด จะทำให้เกิดการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์และมีการปล่อยสารไม่เลกฤทธิ์หรือสารประกอบบางชนิดออกมานอกจากนี้ อาจมีสารพิษไม่ทราบชนิดที่มีผลกระทบต่อร่างกายในระยะยาว และสารบางอย่างสะสมในร่างกายก่อให้เกิดมะเร็งได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความร้อนสูง จะให้สาร ๒ ชนิด คือ สไตรีน (Styrene) และเบนซีน (Benzene) ซึ่งเป็นสารที่มีความเป็นพิษสูง และเป็นสารก่อมะเร็ง ซึ่งอาการของผู้ที่ได้รับเบนซีนเข้าไปในระยะแรกจะเกิดอาการวิงเวียน คลื่นไส้ ถ่ายท้องหรือกินอาหารที่มีเบนซีนปนเปื้อนจะทำให้มีอาการปวดท้อง เนื่องจาก กระบวนการถูกกัดกร่อน เวียนศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียน ชา หัวใจเต้นแรง และอาจเสียชีวิตได้ สำหรับสไตรีน (styrene) มีผลต่อร่างกาย เมื่อถูกผิวหนังหรือเข้าตาจะทำให้ระคายเคือง การสูดเข้าไปจะมีอาการไอ และหายใจลำบาก เพราะไปทำให้เยื่อเมือกเกิดความระคายเคือง ปวดศีรษะ ง่วงซึม เป็นต้น ดังนั้น จึงมีการพัฒนาคันคัว วิจัย หาผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อนำมาทดแทนการใช้ฟอมในการบรรจุอาหาร ภายใต้ชื่อ “ใบโพลีสติก” ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของผู้บริโภคที่ทำจากวัสดุธรรมชาติ เช่น chan ooy มันสำปะหลัง โปรตีนจากถั่วและข้าวโพด

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. ประเทศไทย

๑.๑ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๒๘๕ (พ.ศ. ๒๕๔๘) เรื่อง กำหนดคุณภาพ หรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุที่ทำจากพลาสติก ซึ่งได้กำหนดปริมาณสไตรีนให้มีได้ในเนื้อฟอมบรรจุอาหาร ไม่เกิน ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม (กรณีใช้งานที่อุณหภูมิสูงกว่า ๑๐๐ องศาเซลเซียส ปริมาณสไตรีนต้องไม่เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

๑.๒ ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔๗๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๓) เรื่อง ยกเลิก และกำหนด มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมภาชนะและเครื่องใช้พลาสติกสำหรับอาหาร ตามมาตรฐานเลขที่ มอง.๖๕๕๙ เล่ม ๑-๒๕๕๙ โดยได้กำหนดประเภทภาชนะพลาสติกที่ทนความร้อน ธรรมชาติ ทนความเย็น และกำหนด ปริมาณสไตรีนให้มีได้ในเนื้อฟอมบรรจุอาหาร ไม่เกิน ๕,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม (กรณีใช้งานที่อุณหภูมิสูงกว่า ๑๐๐ องศาเซลเซียส ปริมาณสไตรีนต้องไม่เกิน ๑,๐๐๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

๑.๓ ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยถุงพลาสติก เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๔) เรื่อง ให้ผลิตภัณฑ์พลาสติกเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ซึ่งต้องแสดงคำเตือน “ห้ามใช้บรรจุของร้อน” และ ไม่ควรใช้บรรจุอาหารที่กำลังร้อนจัด โดยเฉพาะอาหารทอตด้วยน้ำมัน” สำหรับผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ทนความร้อนได้ไม่เกิน ๘๕ องศาเซลเซียส

๒. ต่างประเทศ (จากเว็บไซต์)

๒.๑ เว็บไซต์ครอบครัวข่าว ๓ ระบุว่า ประเทศไทย บรรจุภัณฑ์อาหาร ประเทศแคนาดา และประเทศใต้หวัน มีการประกาศห้ามใช้โฟมที่ผลิตจากพลาสติกชนิดโพลีสไตรีนแล้ว ส่วนประเทศออสเตรเลียได้ออกกฎหมายห้ามผลิต จำหน่าย และใช้ถุงพลาสติกชนิดบาง นอกจากนี้ ประเทศสวีเดนได้มีมาตรการในการคิดค่าจำกัดพลาสติกที่ทำจากโพลีสไตรีน ในและ ๖ นาที หากมีการนำเข้ามาใช้ภายในประเทศ

๒.๒ เว็บไซต์พาราไชแอนติฟิค ระบุว่า สหภาพยุโรป (EU) ได้ออกระเบียบเกี่ยวกับวัสดุและบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่สัมผัสอาหาร Directive 22002/72/EC relating to plastic materials and articles intended to come into contact with foodstuffs “กำหนดให้วัสดุบรรจุภัณฑ์และสารที่สัมผัสถูกอาหารทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ไม่ถ่ายเทสารในวัสดุบรรจุภัณฑ์นั้นเข้าสู่อาหารในระดับที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในองค์ประกอบของอาหาร หรือไม่ทำให้ลักษณะทางกายภาพประเภท รูป รส กลิ่น สี เกิดการเปลี่ยนแปลง”

๒.๓ เว็บไซต์ไทยพลาสติกดอทคอม ระบุว่า ประเทศไทยพัฒนาธุรกิจอาหารรักษาระบบนิคมน้ำออกกฎข้อบังคับภายใต้คำสั่งเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ของประเทศไทยว่า บรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายเป็นปุ๋ยหมักได้จะได้รับการยกเว้นจากข้อกำหนดในคำสั่งและเปิดทางให้ไม่ต้องรับผิดชอบทำเอกสารรับรองการนำกลับมาใช้ใหม่และประเทศไทยอิตาลีห้ามซื้อขายภาชนะบรรจุอาหารที่ผลิตจากพลาสติกที่ไม่ย่อยสลาย

๒.๔ เว็บไซต์สำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน ระบุว่า ประเทศไทยร่วมกับประเทศสหราชอาณาจักร จัดทำข้อกำหนดให้ถุงพลาสติกต้องย่อยสลายได้ทางชีวภาพ

๒.๕ เว็บไซต์บีแอนด์บี อินเตอร์แพ็ค ระบุว่า ประเทศไทยได้ออกพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการสร้างความตระหนักร้านสิ่งแวดล้อมให้กับผู้บริโภค

การดำเนินการของหน่วยงานอื่นๆ

๑. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการรณรงค์ลด ละ เลิกการใช้โฟม (No Foam) โดยเป็นหน่วยงานนำร่องในการลด ละ เลิก การใช้ภาชนะโฟม บรรจุอาหารในกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีผู้ประกอบการร้านค้าอาหารในโรงพยาบาลและตลาดนัด รวม ๓๑๑ ราย และในปี ๒๕๕๗ สามารถดำเนินการเป็นองค์กรปลอดภัยน้ำมันพลาสติกไปยังหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศไทย เช่น สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานภาคเอกชนที่ร่วมลงนามความร่วมมือ จำนวน ๑๕ แห่ง โดยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินองค์กร หรือพื้นที่ปลอดโฟมบรรจุอาหารอย่างน้อย ๓ เดือนติดต่อกัน และต้องใช้ภาชนะทดแทนโฟมที่ปลอดภัยต่อสุขภาพ

๒. กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ให้ข้อมูลว่า เนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปของคนไทยทำให้ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งถุงพลาสติกและโฟม ซึ่งผลจากการศึกษาของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า ช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา คือ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๖ ปริมาณโฟมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากวันละ ๓๔ ล้านใบ เป็นวันละ ๖๑ ล้านใบ หรือโดยเฉลี่ยแล้วคนไทยสร้างขยะประเภทโฟมเพิ่มขึ้นวันละ ๑ ใบ สะท้อนให้เห็นว่า พฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบันตระหนักถึงความสะอาดสบายน้ำ และความรวดเร็วมากกว่าผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสังคมเมือง หรือสถานที่ที่มีการรวมตัวกันของประชาชนเป็นจำนวนมากจะพบว่ามีขยะประเภทโฟมนากกว่าปกติ ทำให้โฟมถูกทิ้งเป็นขยะด้วยปริมาณและสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเนื่องจากเป็นขยะที่มีความคงทนและสามารถทนต่อแรงอัดได้สูง และใช้เวลาในการย่อยสลายนานถึง ๔๕๐ ปี ในการเผาทำลายโฟมนั้นก็ต้องทำในอุณหภูมิให้อยู่ภายใต้การควบคุมที่ถูกต้อง เพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน นอกจากนี้ เมื่อถูกนำไปใช้บรรจุอาหารที่ร้อนจัด จะเกิดปฏิกิริยาที่ทำให้สารอันตรายแตกตัวออกมาระบุราษฎร์ ทำลายตับ และไต รวมทั้งอาจเป็นสารก่อมะเร็งซึ่งเป็นสาเหตุทำให้จำนวนเม็ดเลือดลดลงและทำลายระบบภูมิคุ้มกันภายในร่างกายได้ ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้มีนโยบายและมีแนวทางเพื่อลดปริมาณการใช้โฟมและถุงพลาสติก โดยให้ร้านค้าภายในหน่วยงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุกพื้นที่ ห้ามในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยเฉพาะการป้ายเม้า กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และสวนสัตว์ จะต้องไม่ใช้โฟม หรือถุงพลาสติกในการบรรจุอาหารเด็ดขาด และจะหมายต่อการจัดการที่ต้นเหตุ คือ ผลักดันให้มีการลดภาระภัยล่องพลาสติกที่ผลิตจากชานอ้อย เยื่อไผ่ มันสำปะหลัง ซึ่งสามารถตัวได้ทางชีวภาพ เพื่อให้ราคาถูกลง จะได้มีคนใช้มากขึ้น ซึ่งในปัจจุบัน กรมควบคุมมลพิษได้รณรงค์เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ประชาชน ร้านค้าในกรมควบคุมมลพิษปลดการใช้ ห้ามโฟมและถุงพลาสติก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

กรมควบคุมมลพิษจะศึกษาและยกร่างกฎหมายการจัดการกากของเสียและสารอันตรายเป็นการเฉพาะเพื่อใช้สำหรับควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลกระทบ รวมทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบการร่วมรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตนภายหลังจากการบริโภคของประชาชน รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนลดการใช้โฟมควบคู่ไปกับการทำหนังสือขอความร่วมมือผู้ประกอบการห้ามสร้างสินค้าและร้านสะดวกซื้อให้มีการลดการใช้โฟมและหาสิ่งทดแทนที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ และง่ายต่อการกำจัด กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมร่วมกับสำนักงานเศรษฐกิจการคลังและได้มอบหมายให้หมายต่อการทางภาครัฐมาใช้กับผู้ผลิตโฟม

วัสดุทดแทน

ไบโอดีเซล เป็นบรรจุภัณฑ์อาหารที่ผลิตจากพืช หรือผลิตจากวัตถุดิบที่สามารถผลิตทดแทนขึ้นใหม่ได้ในธรรมชาติ (Renewable Source) เช่น อ้อย มันสำปะหลัง โปรตีนจากถั่วและข้าวโพด มีคุณสมบัติทนความร้อนได้ถึง ๑๐๐ องศาเซลเซียส และปลอดภัยสำหรับการบรรจุอาหารด้วยมาตรฐานจากยุโรป (EU10/2011) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับโฟม พบว่า ไบโอดีเซลสามารถใช้ใส่น้ำและอาหาร ห้ามเย็นจัดจนถึงร้อนจัด (-๔๐ ถึง ๒๕๐ องศาเซลเซียส) เข้าเตาอบและเตาไมโครเวฟได้ และไม่มีสารปนเปื้อนที่ก่อให้เกิดมะเร็ง ในขณะที่โฟมมีการปนเปื้อนของสารสีเดรินมอนอเมอร์ ไดอกซิน และไวนิลคลอไรด์มอนอเมอร์

ซึ่งเป็นสาร...

ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ภาระนี้ไปโอลาสติกนอกจากจะปลดภัยต่อสุขภาพแล้ว บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากไปโอลาสติกยังย่อยสลายง่ายและไม่ทิ้งสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม ไปโอลาสติกยังไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรในปัจจุบัน เนื่องจากไปโอลาสติกมีราคาที่แพง กว่าโพเมถึง ๒ เท่า จึงทำให้ผู้บริโภคและผู้ประกอบการร้านค้าส่วนใหญ่ไม่เปลี่ยนมาใช้ภาระนี้ไปโอลาสติก แทนโพเมในการบรรจุอาหาร ปริมาณการผลิตไปโอลาสติกจึงน้อยกว่าโพเมและพลาสติกแบบปกติ โดยยังมีเมถึง ๑ ล้านตันเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการใช้โพเมและพลาสติกซึ่งปัจจุบันมีถึง ๕๐๐ ล้านตัน